

OBSAH

ÚVODNÍ ČÁST

Aristotelovo tázání po mnohosti a jednotě bytí	9
§ 1. <i>Do okruhu tázání po jsoucnu náleží vedle otázky po kategoriích i otázka po δύναμις a ἐνέργεια</i>	9
§ 2. <i>Mnohost bytí jsoucna</i>	16
§ 3. <i>Záměna, popřípadě rozlišení jsoucna a bytí. Bytí jako Jedno u Parmenida</i>	22
§ 4. <i>Mnohost a jednota bytí</i>	29
§ 5. <i>Jednota bytí – nikoli jako rod, nýbrž jako analogie . . .</i>	34
§ 6. <i>Problematičnost analogie bytí</i>	41

HLAVNÍ ČÁST

PRVNÍ ODDÍL

<i>Metafyzika IX,1. Jednota bytnosti δύναμις κατὰ κίνησιν, tedy jednota síly pochopené v souvislosti s pohybem</i>	47
§ 7. <i>Úvahy týkající se celého postupu pojednání o δύναμις a ἐνέργεια</i>	47
§ 8. <i>Podskupina dvou přenesených významů: δύναμις v geometrii; δυνατόν, resp. ἀδύνατον ve výponědi</i>	53
§ 9. <i>Vůdčí význam δύναμις κατὰ κίνησιν</i>	62
a) <i>Přístupy k fenoménu síly a vyloučení takzvaného přenesení</i>	64
b) <i>Zdánlivá samozřejmost kauzality a Aristotelovo vymezení bytnosti síly</i>	70
§ 10. <i>Způsoby síly</i>	78
a) <i>Poddajnost a (přednostně) odpor. Působení jakožto bytí přírodní věci (Leibniz)</i>	78
b) <i>K síle patří ‚jak‘</i>	88
§ 11. <i>Jednota síly působit a síly trpět: ontologický a ontický pojem síly a jejich vnitřní sepětí</i>	91

§ 12. <i>Síla a nemohoucnost – spjatost se zbaveností.</i> <i>Naplňený vůdčí význam</i>	95
--	----

DRUHÝ ODDÍL

<i>Metafyzika IX,2. Rozčlenění δύναμις κατὰ κίνησιν</i> za účelem objasnění její bytnosti	103
§ 13. Λόγος (<i>obeznámení</i>) a duše. <i>Rozčlenění jsoucen na</i> <i>„obeznalá – neobeznalá“ a „oduševnělá – bezduchá“</i> . . .	103
§ 14. <i>Význačný vztah mezi silou a obeznámením v δύναμις</i> <i>μετὰ λόγου, tedy v tom, čemu říkáme schopnost</i>	114
a) <i>Schopnosti je nutně dána nějaká oblast</i> <i>a v ní protiklady</i>	115
b) <i>Schopnost zhotovování:</i> <i>λόγος jako její nejvnitřnější opora</i>	119
§ 15. <i>Δύναμις κατὰ κίνησιν jako schopnost</i> <i>usilující duše</i>	129
§ 16. <i>Vnitřní rozštěpenost a konečnost</i> <i>δύναμις μετὰ λόγου</i>	133

TŘETÍ ODDÍL

<i>Metafyzika IX,3. Jakou skutečnost má δύναμις κατὰ κίνησιν</i> <i>neboli schopnost?</i>	139
§ 17. <i>Postavení a téma kapitoly</i> <i>a její spojitost s tezí megarských</i>	139
§ 18. <i>Začátek Aristotelovy polemiky s megarskými</i>	149
a) <i>Spočívá skutečnost schopnosti v tom,</i> <i>že ji máme, nebo v jejím vykonávání?</i>	149
b) <i>Spor se odehrává na půdě řeckého</i> <i>chápání skutečnosti</i>	153
§ 19. <i>„Být ve formě“ jakožto skutečnost schopnosti.</i> <i>Fenomény „uplatňovat schopnost“ a „přestat</i> <i>uplatňovat schopnost“</i>	157
§ 20. <i>Skutečnost vnímatelného a schopnost vnímat</i>	166
a) <i>Problém vnímatelného a věta Prótagorova</i>	166
b) <i>Uplatňování a neuplatňování vnímání</i>	174

§ 21. Závěr polemiky: megarští nepostihují pohyb přechodu, který přísluší schopnosti	177
§ 22. Ἐνέργεια κατὰ κίνησιν. Skutečnost schopnosti je spoluurčena její bytností – k její bytnosti patří její skutečnost	182
Aristotelés, <i>Metafyzika IX, 1–3</i>	
(řecký text a český překlad)	194
<i>Doslov vydavatele německého textu</i>	206
<i>Poznámka překladatele</i>	208
<i>Seznam zkratk</i>	210
<i>Použitá literatura</i>	211